

இப்பொழுதே நாம் கிறிஸ்துவோடு சேர்ந்து ஆளுகை செய்கிறோம்!

ரோமர் 5:17, “ஏனெனில், ஒரே மனிதனின் மீறுதலினால் மரணம் ஆளுகை செய்ததென்றால், மிகுதியான கிருபையையும் நீதியின் வரத்தையும் பெற்றவர்கள், இயேசு கிறிஸ்து என்னும் ஒரே நபரால் ஜீவனில் ஆளுகை செய்வார்கள்.”

மேலும் அவர் நம்மை தேவனுக்கும் தம் பிதாவுக்கும் ராஜாக்களாகவும் ஆசாரியர்களாகவும் ஆக்கியிருக்கிறார், அவருக்கு என்றென்றைக்கும் மகிமையும் ஆதிக்கமும் உண்டாவதாக. ஆமென். (வெளி. 1:6). அவரே நம்மை உண்டாக்கினார்! ஓ, நாம் வலியுறுத்த வேண்டிய சில உண்மைகள் உள்ளன. இதுவும் அவற்றில் ஒன்று. அவரே! அவரே நம்மை உண்டாக்கினார்! இரட்சிப்பு அவருடைய செயல். இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது. அனைத்தும் கிருபையினால் உண்டானது. ஒரு நோக்கத்திற்காக அவர் நம்மை மீட்டுக்கொண்டார். ஒரு நோக்கத்திற்காக அவர் நம்மை விலைகொடுத்து வாங்கினார். நாம் ராஜாக்கள், ஆவிக்குரிய ராஜாக்கள் (1 பேதுரு 2:9-10). ஓ, அவர் தமது சிம்மாசனத்தில் அமரும்போது, நாம் அவருடன் பூமியில் ராஜாக்களாக இருக்கப் போகிறோம். (வெளி. 3:21). ஆனால் இப்பொழுது நாம் ஆவிக்குரிய ராஜாக்களாக இருக்கிறோம், ஒரு ஆவிக்குரிய ராஜ்யத்தின்மேல் ஆளுகை செய்கிறோம். [1]

தேவனுடைய ராஜ்யம் இவ்வுலகிற்குரியதல்ல. தேவனுடைய ராஜ்யம் நம் இருதயங்களில் இருக்கிறது. அது ஆவிக்குரிய ராஜ்யம், அதில் நாம் பிறக்கிறோம். இயேசு சொன்னார், “தேவனுடைய ராஜ்யம் வருகிறது, ஆனால் வன்முறையின்றி அல்ல” (மத்தேயு 11:12; லூக்கா 16:16). “தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களுக்குள்ளே இருக்கிறது” (லூக்கா 17:21). பரிசுத்த ஆவியானவர், தேவனுடைய ராஜ்யம், மனிதனுக்குள் அசைவாடி, அவனை ஆளுகை செய்து கட்டுப்படுத்துவதே அந்த ராஜ்யம். [2]

இப்போது, ஆதாம் தேவனுடைய வார்த்தையைக் கடைப்பிடிப்பதற்குப் பதிலாக, தன் மனைவியின் தர்க்கத்திற்குச் செவிகொடுத்துப் பாவம் செய்தபோது, அதுவே ஆதாமைப் பாவம் செய்ய வைத்தது. அவனுடைய மனைவி சாத்தானுடன் தர்க்கம் செய்து, அதன் விளைவாக ஆதாமிற்குக் காட்டினாள், ஆதாம் வார்த்தையைக் கைவிட்டு, தன்னை விற்றுவிட்டான். அவன் தன் ஐக்கியத்தையும் ஜீவனுக்கான உரிமையையும் இழந்தபோது, தன் சுதந்தரத்தையும் இழந்தான். நினைவில் கொள்ளுங்கள், “அதைச் சாப்பிடும்

நாளில், நீங்கள் மரிக்கும் நாளில்." (ஆதி. 2:17). அவன் தன் ஜீவனை இழந்தபோது, ஜீவனுக்கான தன் சுதந்தரத்தையும் இழந்தான், ஏனென்றால் அவன் பூமியின் மீது முழுமையான மேலான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தான். அவன் பூமியின் தேவனாக இருந்தான். தேவன் பிரபஞ்சத்தின் தேவன், எங்கும். ஆனால் அவருடைய குமாரன் இந்தப் பூமியைத் தன் சொந்தக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார். அவரால் பேச முடிந்தது; அவரால் பெயரிட முடிந்தது; அவரால் சொல்ல முடிந்தது; அவரால் இயற்கையை நிறுத்த முடிந்தது; அவரால் தான் விரும்பிய எதையும் செய்ய முடிந்தது. பார்த்தீர்களா? ஆனால் அவன் அப்படிச் செய்தபோது, அவன் தன் சுதந்தரத்தை இழந்தான். [3]

மேலும் கொலோசெயர் 1:13-ல், "இருளின் வல்லமையிலிருந்து நம்மை விடுவித்து, தம்முடைய பிரிய குமாரனின் ராஜ்யத்திற்குள் (ஆட்சிக்குள்) நம்மை மாற்றினார்." இப்பொழுதே நாம் கிறிஸ்துவுடன் ஆட்சி செய்கிறோம்; பாவம், உலகம், மாம்சம் மற்றும் பிசாசு ஆகியவற்றின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறோம். அவருடைய துதியையும் மகிமையையும் வெளிப்படுத்துகிறோம்; தம்மையே வெளிப்படுத்துகிறோம், ஏனெனில் கிறிஸ்து நமக்குள்ளே இருக்கிறார் (கொலோ. 1:26-27), தம்முடைய நல்விருப்பத்தின்படி விருப்பமும் செயலும் செய்கிறார். ஆம், உண்மையில், இப்பொழுதும் நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் பரலோக இடங்களில் வீற்றிருக்கிறோம் (எபே. 2:6). "நம்மை ஆசாரியர்களாக்கினார்." ஆம், அவருக்கு ஆசாரியர்களாக, பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட உதடுகளின் ஆவிக்குரிய துதியைச் செலுத்துகிறோம். நம்முடைய வாழ்க்கையை அவருக்கு இனிய காணிக்கையாகச் செலுத்துகிறோம். ஆவியிலும் உண்மையிலும் அவரை ஆரதிக்கிறோம் (யோவான் 4:23-24). பரிந்துபேசுவதும் மன்றாடுவதும் (ரோமர் 8:26-27). எங்கள் தேவனுக்கு ஆசாரியர்களும் ராஜாக்களுமாய் இருக்கிறோம். இவ்வுலகம் எங்களை ஈர்ப்பதில்லை என்பதில் ஆச்சரியமில்லை; நாங்கள் நற்கிரியைகளில் வைராக்கியமுள்ள ஒரு விசேஷித்த ஜனமாக இருக்கிறோம். (எபி. 10:23-24). நம்முடைய பிதாவைப் போன்ற பிள்ளைகளாக இருப்பதற்காக நாம் அவரில் மறுபடியும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். [1]

முதல் சிம்மாசனம் பரலோகத்தில், நியாயத்தீர்ப்பு இருக்கையாக இருந்தது. இரண்டாவது சிம்மாசனம் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தது. மூன்றாவது சிம்மாசனம் மனிதனுக்குள் இருக்கிறது.

இப்போது, மனிதன் என்றால் என்ன? அவன் சரீரம், ஆத்துமா, ஆவி ஆகிய மூன்றாகிய ஒரு ஜீவன். எத்தனை பேருக்கு அது தெரியும்? தேவனுடைய அணுகுமுறையைக் கவனியுங்கள். அவனுடைய இருதயம்

என்ன? ‘ தேவன் தம்முடைய கட்டுப்பாட்டு கோபுரத்திற்காக ஒரு மனிதனின் இருதயத்தைத் தெரிந்துகொண்டார் ’ என்ற எனது செய்தி உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா ? பிசாசு தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டு கோபுரத்திற்காக அவனுடைய தலையைத் தெரிந்துகொண்டான்; இதோ, அவன் காரியங்களைக் காணும்படி செய்கிறான், அவனுடைய கண்களின் வழியாகப் பார்க்கும்படி செய்கிறான். ஆனால் தேவன் அவனுடைய இருதயத்தில், அவனால் காண முடியாத காரியங்களை நம்பும்படி செய்கிறார் (எபி. 11:1,6). இதோ, தேவன் அவனுடைய இருதயத்தில் இருக்கிறார், மனிதனின் இருதயத்தில் தேவனுடைய சிம்மாசனம் இருக்கிறது. உங்களுக்குப் புரிகிறதா? மனிதன்! தேவன் தம்முடைய சிம்மாசனத்தை மனிதனின் இருதயத்தில் அமைத்தார். மனிதனின் முதல் பகுதி சரீரம். அடுத்த பகுதி அவனுடைய ஆத்துமா, அதுவே அவனை அவனாக ஆக்குகிறது. அவர் இப்போது அணுகுகிறார். இப்போது, மனிதனின் மூன்றாவது பகுதி அவனுடைய ஆவி, அவனுடைய ஆவி அவனுடைய இருதயத்தின் மையத்தில் இருக்கிறது, இருதயத்தின் மையத்தில்தான் தேவன் சிம்மாசனத்திற்காக வருகிறார். [4]

அவர் தேவனுடைய சிம்மாசனத்தில் தேவனுடைய வலது பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார் (ரோமர் 8:34). அது அவருடைய சிம்மாசனம் அல்ல. அவர் தம்முடைய சிம்மாசனத்தில் ஆளுகை செய்யத் திரும்பி வருகிறார்; அது தாவீதின் சிம்மாசனம்; அவர் தம்முடைய சிம்மாசனத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர் தேவனுடைய சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார் (வெளிப்படுத்தல் 3:21), கடைசி எதிரி தம்முடைய பாதப்படியாக ஆக்கப்படும் வரை காத்திருக்கிறார் (பிலிப்பியர் 2:5-11). அவர் ஒருநாள் திரும்பி வருவார், அரியணைக்குரிய ஆத்துமாக்களைத் தம்முடன் அழைத்து வந்து, அழியாமையைப் பெறவும், மகிமைப்படுத்தப்பட்ட சரீரத்தில் வாழவும், ஒரு ஆயிரம் ஆண்டு காலம் வாழவும், பின்னர் என்றென்றும் அவருடன் இருக்கவும் செய்வார். [5]

பாருங்கள், உங்களுக்குள் இருக்கும் கிறிஸ்து, வெளிப்பாட்டின் ஜீவனுக்கு அவரை மையமாக ஆக்குகிறார். புரிகிறதா? உங்களுக்குள் இருக்கும் கிறிஸ்துவின் ஜீவன், அவரை வெளிப்பாட்டின் மையமாக ஆக்குகிறது (கொலோ. 1:26-28). வேதாகமத்தில் இருக்கும் கிறிஸ்து, வேதாகமத்தை கிறிஸ்துவின் முழுமையான வெளிப்பாடாக ஆக்குகிறார். உங்களுக்குள் இருக்கும் கிறிஸ்து , தேவன் செய்ய முயற்சிக்கும் முழு காரியத்தின் முழுமையான வெளிப்பாடாக உங்களை ஆக்குகிறார், பாருங்கள் .

அப்படியானால், புதிய பிறப்பு என்றால் என்ன? நீங்கள் கேட்பீர்கள், “சரி, புதிய பிறப்பு என்றால் என்ன?” அது இயேசு கிறிஸ்து உங்களுக்கு தனிப்பட்ட

முறையில் வெளிப்படுத்தப்படுவதாகும். ஆமென்! பார்த்தீர்களா? நீங்கள் ஒரு சபையில் சேர்ந்தீர்கள், கைகுலுக்கினீர்கள், வித்தியாசமாக ஏதாவது செய்தீர்கள், ஒரு விசுவாச அறிக்கையைக் கூறினீர்கள், ஒரு விதிமுறைகளின்படி வாழ்வதாக வாக்குறுதி அளித்தீர்கள் என்பதல்ல. ஆனால் கிறிஸ்து, வேதாகமம், அவரே உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட வார்த்தை. யார் என்ன சொன்னாலும், என்ன நடந்தாலும், அது கிறிஸ்துவே; போதகராகவோ, குருவாகவோ, எதுவாக இருந்தாலும் சரி. உங்களுக்குள் இருக்கும் கிறிஸ்துவே, திருச்சபை கட்டப்பட்ட வெளிப்பாடு (மத்தேயு 16:17-18).

மேலும், திருவசனம் வெளிப்படுத்தப்படும்போது, அது தன்னைத்தானே வெளிப்படுத்துகிறது.

புதிய பிறப்பு என்பது கிறிஸ்துவே, அது ஒரு வெளிப்பாடு. தேவன் இந்த மாபெரும் இரகசியத்தை உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார், அதுவே புதிய பிறப்பு. இப்போது, அந்த வெளிப்பாடு முழுமையாக இணக்கமாக இருக்கும் அந்தக் குழு முழுவதையும் நீங்கள் ஒன்றாகச் சேர்க்கும்போது, தேவன் தமது வார்த்தையின் மூலம், தாம் செய்த அதே செயல்கள், அதே காரியங்களால் அதை வெளிப்படுத்தி, வார்த்தையை வெளிக்காட்டிக் கொண்டிருக்கும்போது நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்! ஆ, திருச்சபை மட்டும் அதன் நிலையை அறிந்திருந்தால் ! ஒரு நாள் அது அறியும். அப்போது, அது என்னவென்று அறியும்போது, பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் நிகழும். [6]

நாம் அனைவரும் கர்த்தருடைய வருகையை நம்புகிறோம்; அவருடைய வருகை விரைவில் வரவிருக்கிறது. அது இப்பொழுதே வரவிருக்கிறது என்று நாம் நம்புகிறோம். அவர் எப்போது வருவார் என்பது நமக்குத் துல்லியமாகத் தெரியாது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு, தேவராஜ்யத்தை மேலும் விரிவுபடுத்தவும், இரட்சிக்கப்பட்ட கடைசி நபரையும் தேவராஜ்யத்திற்குள் கொண்டுவரவும், எங்களுக்குத் தெரிந்த எல்லா முயற்சிகளையும் நாங்கள் மேற்கொள்ள விரும்புகிறோம். (1 கொரிந்தியர் 12:13). கடைசி நபர் இரட்சிக்கப்படும்போது, கூடுதலாக ஒருவர் இருக்கமாட்டார். எண்ணிக்கை போதுமானதாகவே இருக்கும். அந்தக் கடைசி நபரும் உள்ளே கொண்டுவரப்படும்போது, கிறிஸ்துவின் சரீரம் பூரணமடைகிறது, இரட்சிப்பு வரும்.

ஆகவே, நாம் இப்போது இருக்கும் இந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறும் அந்த நாளுக்காக எங்குகிறோம் ; ஏனெனில் இது நிச்சயமாகவே ஒரு கொள்ளைநோய் விடுதி, அது நமக்குத் தெரியும்; வியாதி, பிணி, ஏமாற்றங்கள், துன்பங்கள் நிறைந்தது (பிலிப்பியர் 3:20-21). மேலும் ,

செல்வதற்கு இவ்வளவு சிறந்த ஓர் இடம் இருக்கும்போது, யார் தான் இங்கே தங்க விரும்புவார்கள்? (2 கொரிந்தியர் 5:1-8).

ஆகவே, இயேசு வருவதற்காக, ஒவ்வொரு ஆத்துமாவையும் இரட்சிக்க நாங்கள் முயற்சிக்கிறோம். மேலும், உலகம் தோற்றுவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்த ஜீவபுஸ்தகத்தின் பெயரைக் கொண்ட கடைசி ஆத்துமா வரும் வரை அவரால் வர முடியாது (வெளி. 13:8); அந்தப் பெயர் அழைக்கப்படும்போது, அதுவே கடைசி ஆத்துமாவாக இருக்கும். அவர் மீட்கவும், திரும்பக் கொண்டுவரவும் வந்தார். மீட்பு என்பது "திரும்பக் கொண்டுவருதல்" என்பதாகும். அவர் கடைசி ஆத்துமாவைக் கொண்டுவரும்போது... அவர் இன்று தேவனுடைய வலது பக்கத்தில் அமர்ந்து, தமது மத்தியஸ்தப் பணியைச் செய்கிறார் (எபி. 4:14-16). உலகம் தோற்றுவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே தேவனால் மீட்கப்பட்டு, காணப்பட்டு, அறியப்பட்ட அந்தக் கடைசி ஆத்துமா இரட்சிக்கப்படும்போது ; அந்தக் கடைசி ஆத்துமா இரட்சிக்கப்படும்போது, அது புத்தகத்தை மூடுகிறது. பின்னர் ஆட்டுக்குட்டியானவர் வெளியே வந்து, சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பவரின் வலது கையிலிருந்து புத்தகத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார் (வெளி. 5:6-10). அவர் வருகிறார், அவர் பூமிக்கு வருகிறார். [7]

அவர் அதை உறுதிப்படுத்தினார்... அவர் இயேசுவின் சரீரத்தைப் பிளந்து, ஆவியானவரை எடுத்து, தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் வலது பக்கத்தில் அந்தச் சரீரத்தை உயர்த்தினார்; மேலும், அவர் பிளந்தெடுத்த மறு பாகமாகிய ஆவியானவரை, அதாவது பரிசுத்த ஆவி என்று அழைக்கப்படுபவரை, நம்மேல் இறக்கினார். கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்த அந்த ஜீவனே உங்களுக்குள்ளும் இருக்கிறது. அதுவே அவர் உங்கள் மீட்பர் என்பதைக் காட்டுகிறது. அவர் உங்களைத் தேவனுக்கு முன்பாகத் தத்தெடுத்திருக்கிறார், இப்பொழுது நாம் கிறிஸ்துவின் ஆவியோடு தேவனுடைய குமாரரும் குமாரிகளுமாயிருக்கிறோம் (ரோமர் 8:15-16; கலாத்தியர் 4:1-7). ஆமென்.

[8]

பாருங்கள், வேதாகமத்தில் உள்ள அனைத்தும் ஒரு திரித்துவத்தில் உள்ளன. அது உங்களுக்குத் தெரியும். நான் சொன்னேன், "நீங்கள் ஒரு திரித்துவம்: ஆத்துமா, சரீரம், ஆவி." நீங்கள் ஒரு திரித்துவத்தில் வாழ்கிறீர்கள்: சமையலறை, வரவேற்பறை, மற்றும் படுக்கையறை. உங்களுக்கு எட்டு அல்லது பத்து வெவ்வேறு அறைகள் இருக்கலாம், ஆனால் நீங்கள் மூன்று அறைகளில் மட்டுமே வாழ்கிறீர்கள். தேவன், பிதா, குமாரன், மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு திரித்துவத்தில் உள்ளனர். மேலும் கிறிஸ்துவின் வருகையும் ஒரு திரித்துவத்தில் உள்ளது என்பதை நாம் கண்டறிகிறோம். அவர் முதலில் தமது மணவாட்டியின் (வெளி. 19:11-16).

அது உங்களுக்குத் தெரியும். எல்லாம் ஒரு திரித்துவத்தில் இருக்கிறது. நாமும் ஒரு திரித்துவத்தில் இருக்கிறோம்; நமக்கு ஒரு மரண சரீரம், ஒரு பரலோக சரீரம், பின்னர் ஒரு மகிமைப்படுத்தப்பட்ட சரீரம் உண்டு. மூன்று நிலைகள் ஏதேன் தோட்டத்தைப் போல நம்மை மீண்டும் பரிபூரண நிலைக்குக் கொண்டு வருகின்றன. [9]

அவர் இப்போது வரும்போது , அவர் ஒரு ஆசாரியர். அவர் பூமியில் இருந்தபோது, அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசியாக, தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியாக இருந்தார். இப்போது அவர் தமது சொந்த இரத்தத்தை எடுத்துக்கொண்டு - பிதாவுக்கு முன்பாகச் சென்றார் (எபி. 9:11-14), இது அவரை ஆசாரியராக ஆக்குகிறது. அவர் திரும்பி வரும்போது, அவர் ஒரு ராஜாவாக இருப்பார். தீர்க்கதரிசி, ஆசாரியர் மற்றும் ராஜா. அவர் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியாக இருந்தார், அவர் ஒரு கழகாக இருந்தார். அவர் தேவனுடைய ஆசாரியராக இருந்தார், அவர் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியாக இருந்தார். அவர் திரும்பி வரும்போது, அவர் சிங்கமாக (வெளி. 10:1-3), ராஜாவாக, (யூதா கோத்திரத்தை) ஆளப்போகிறார். [10]

அந்தக் கடைசிக்காலத் திருச்சபைக்கான விதையை விதைக்கப்போகிறவர் எங்கே? எவியாவுக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட, முதிர்ச்சியடையும் அந்த விதை எங்கே? அவருடைய நாட்களுக்குப் பின்பு உடனடியாகப் பெரும் உபத்திரவம் தொடங்கி, பூமியைச் சுட்டெரிக்கும்.

பின்பு, திருச்சபையும் மணவாட்டியின் திரும்ப வருகையின்போது, மணவாட்டியும் கிறிஸ்துவும் ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியில் தங்கள் சாம்பலின்மேல் வெளிப்பட்டு நடப்பார்கள் (மல்கியா 4:1-3). பூமி அக்கினியால் சுத்திகரிக்கப்படும்போது, அங்கே அவர்கள் ஆளுகை செய்வார்கள். அக்காலத்தில், நற்செய்தியைக் கேட்டிராத புறஜாதியார் எழுப்பப்படுவார்கள், தேவனுடைய குமாரர்கள் வெளிப்படுவார்கள் (ரோமர் 8:19-23). அவர் ஆளுகை செய்ய வேண்டுமானால், ஆளுகை செய்வதற்கு அவருக்கு ஏதேனும் ஒன்று இருக்க வேண்டும்; அவருக்கு ஒரு ஆளுகைப் பகுதி உண்டு. "அவர்கள் கிறிஸ்துவுடனேகூட அரசாண்டார்கள்," (2 தீமோத்தேயு 2:11-13), கிறிஸ்துவோ, இரும்புக்கோலால் தேசங்களை ஆண்டார் (வெளிப்படுத்தல் 2:26-28). அப்பொழுது, தேவன் இவ்வுலகில் இருந்தபோது அவருக்கு இருந்ததுபோலவே அதிகாரமுடைய, வெளிப்பட்ட தேவனுடைய குமாரர்களால், அந்த அரசாட்சியில் ஆயிரமாண்டு அரசாட்சி வரும் (ஏசாயா 65:17-25; ரோமர் 8:18-21; வெளிப்படுத்தல் 20:4-6). [11]

அதற்கான காரணம் ரோமர் 8:17-18-ல் உள்ளது.

நாம் பிள்ளைகளானால், தேவனுடைய சுதந்தரவாளிகளும், கிறிஸ்துவுடனேகூட உடன் சுதந்தரவாளிகளுமாயிருப்போம்; அவரோடுகூட நாம் பாடுகளைச் சகித்தால், அவரோடுகூட மகிமைப்படுவோம். ஏனெனில், இக்காலத்துப் பாடுகள், நமக்கு வெளிப்படுத்தப்படவிருக்கும் மகிமையோடு ஒப்பிடுவதற்குத் தகுதியற்றவை என நான் கருதுகிறேன்.

அவருடன் நாம் துன்பப்படாவிட்டால், அவருடன் நம்மால் ஆள முடியாது. ஆள வேண்டுமானால் நீங்கள் துன்பப்பட வேண்டும். இதற்குக் காரணம், துன்பம் இல்லாமல் குணநலம் ஒருபோதும் உருவாக்கப்படுவதில்லை. குணநலம் என்பது ஒரு வெற்றி, அது ஒரு வரம் அல்ல. குணநலம் இல்லாத ஒரு மனிதனால் ஆள முடியாது, ஏனெனில் குணநலம் இல்லாத அதிகாரம் சாத்தானுடையது. ஆனால் குணத்தோடு கூடிய வல்லமை ஆளுகை செய்யத் தகுதியானது. மேலும், அவர் ஜெயித்துத் தம் பிதாவின் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் அதே அடிப்படையில், நாமும் அவருடைய சிம்மாசனத்தில் பங்கு பெற வேண்டும் என்று அவர் விரும்புவதால், அவருடன் அமர நாம் ஜெயிக்க வேண்டும். மேலும், நாம் இப்போது அனுபவிக்கும் இந்தச் சிறிய தற்காலிகத் துன்பம், அவர் வரும்போது நமக்கு வெளிப்படுத்தப்படும் மகத்தான மகிமையுடன் ஒப்பிடத் தகுதியற்றது (2 கொரி. 4:17-18). ஓ, மிகுந்த உபத்திரவத்தின் வழியாக அவருடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க சித்தமாயிருக்கிறவர்களுக்கு என்னே பொக்கிஷங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன (அப். 14:22). [12]

இப்பொழுது, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3-ஆம் அதிகாரத்தின் 21-ஆம் வசனத்தில் நாம் இதை வாசிக்கிறோம்:

ஜெயிக்கிறவனுக்கு, நான் ஜெயித்து, என் பிதாவின் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பதுபோல, என் சிம்மாசனத்தில் என்னோடு உட்காரக் கொடுப்பேன். காதுள்ளவன், ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் கேட்கக்கூடவன்.

அதன் ஏற்பாடுகளைக் கவனித்தீர்களா? " என் சிம்மாசனத்தில் என்னுடன் அமர்ந்திருக்கும்," "என் சிம்மாசனத்தின் மேல்" அல்ல . " என் சிம்மாசனத்தில்," அது அவருடைய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதி. இப்போது, கிறிஸ்து தேவனுடைய முழுமையான ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதியின் ஆட்சியாளராக , இந்த நேரத்தில் சிம்மாசன ஆட்சியாளராக இருப்பதால், திருச்சபையும் அவருடன் இருக்கும், மணவாட்டியும் அவருடன், அவருடைய சிம்மாசனத்தில், முழு ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதியிலும் இருப்பான். பார்த்தீர்களா? "என் சிம்மாசனத்தின் மேல்" அல்ல, ஆனால் "என் சிம்மாசனத்தில்," பாருங்கள், அவருடைய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதி எங்கு - சென்றடைகிறதோ அங்கு . ஒரு சிம்மாசனம் ஒரு ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிக்கு மேலானது, மேலும் ஒரு ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதி அதன்

எல்லைகள் எவ்வளவு தூரம் செல்கின்றனவோ, அவ்வளவு தூரம் வரை செல்லும். இது நித்தியத்திலிருந்து நித்தியம் வரை நீடிக்கும். சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்! [13]

இதோ, மணவாட்டி அவருடன் சிம்மாசனத்தில் இருக்கிறாள். அவள் உலகத்தை நியாயத்தீர்க்க வேண்டியிருப்பதால், அவள் அவருடன் நியாயத்தீர்ப்பில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். தானியேல் கண்டது சரியாக இதைத்தான்.

தானியேல் 7:9-10, "சிம்மாசனங்கள் தள்ளப்படும் வரை நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன், ஆதிகாலத்தவர் வீற்றிருந்தார். அவருடைய ஆடை பனியைப் போல வெண்மையாகவும், அவருடைய தலைமுடி சுத்தமான கம்பளியைப் போலவும் இருந்தது. அவருடைய சிம்மாசனம் அக்கினிச் சுவாலையைப் போலவும், அவருடைய சக்கரங்கள் எரிகிற நெருப்பைப் போலவும் இருந்தன. அக்கினி நீரோடை ஒன்று அவருக்கு முன்பாகப் புறப்பட்டு வந்தது. ஆயிரமாயிரம் பேர் அவருக்குப் பணிவிடை செய்தார்கள், பத்தாயிரம் பத்தாயிரம் பேர் அவருக்கு முன்பாக நின்றார்கள். நியாயத்தீர்ப்பு அமைக்கப்பட்டது, புத்தகங்கள் திறக்கப்பட்டன."

இதோ, இது அதே காட்சிதான், ஏனெனில் அவருக்கு ஊழியம் செய்யும் ஆயிரக்கணக்கானோர் மணவாட்டியார், கணவனுக்கு மனைவியைத் தவிர வேறு யார் ஊழியம் செய்வார்கள்? [14]

பெந்தெகொஸ்தே நாளில், மனிதர்களின் இதயங்களிலும் அவர்களின் வாழ்விலும் ஆளுகை செய்வதற்காகக் கர்த்தர் பரிசுத்த ஆவியானவரை அனுப்பினார். மனிதன் மனிதனை ஆளுகை செய்வது அதன் நோக்கமாக இருக்கவில்லை.

ஆனால் மனிதன் ஆள விரும்புகிறான், மனிதனை ஆள விரும்புகிறான்; மனிதன் தன்னை மனிதன் ஆள விரும்புகிறான். கர்த்தர் ஆள வேண்டும் என்று அவன் விரும்பவில்லை. [15]

இப்போது, நாம் இதைப் படிக்கும்போது, உங்களுடன் ஐக்கியமாவதற்காக மட்டும் நான் இங்கு வரவில்லை. அதைச் செய்ய நான் மிகவும் விரும்புகிறேன். ஆனால், எனக்கு அப்படி ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தால், நான் உங்கள் வீட்டிற்கு வந்து, உங்கள் கைகளைக் குலுக்கி, உங்களுடன் பேசி, அமர்ந்து, உங்களுடன் இரவு உணவு உண்பேன்; நிழல் தரும் மரத்தின் கீழ் அமர்ந்து, சிறிது நேரம் பேசி ஐக்கியமாய் இருப்பேன். ஆனால் நாம் இங்கு வரும்போது, ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகவே இங்கு இருக்கிறோம். இது திருத்தும் வீடு. இது சிம்மாசனம். இது தேவனுடைய சிம்மாசனம், மேலும் தேவனுடைய வீட்டிலிருந்து நியாயத்தீர்ப்பு

புறப்படுகிறது (1 பேதுரு 4:17). மேலும் இங்குதான் நாம் ஒன்றாகக் கூடி, கிறிஸ்தவர்களால் மட்டுமே அன்பு செலுத்தக்கூடிய விதத்தில், ஒருவருக்கொருவர் அன்பில் கூடுகிறோம் . ஆனால், இங்கே, நாம் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலின் கீழ் இருக்கிறோம். பரிசுத்த ஆவியானவர் நம் மத்தியில் இருக்கிறார். மேலும், நம்மிடையே கணக்குக் கேட்கவும், நமது குறைகள் எங்கே இருக்கின்றன என்பதைக் காணவும், நாம் இருக்க வேண்டிய இடத்திலிருந்து, இப்போது நாம் இருக்க வேண்டிய இடத்திற்கு, அதாவது நாம் இப்போது இருக்கும் இடத்திற்கும், நாம் இருக்க வேண்டிய இடத்திற்கும் எப்படிச் செல்ல முடியும் என்பதைக் காணவும் நாம் இங்கு இருக்கிறோம். அதைத்தான் நாம் படிக்கிறோம். அமைச்சர்கள், தங்கள் மக்களுக்காக அந்த இடங்களை ஆய்வு செய்கிறார்கள். மக்களையும் அவர்களின் பற்றாக்குறையையும் அவர்கள் காணும்போது, அதற்கான பணிகளைத் தொடங்குகிறார்கள்.

இப்போது, விரைவில், திருச்சபை இந்த நேரத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் மேலே செல்ல வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். [13]

தலைமைத்துவத்தில் விசுவாசிக்கிறேன் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன் (ரோமர் 8:14). ஆனால் நான் விசுவாசிப்பது மனிதர்களின் தலைமைத்துவத்தை அல்ல. வார்த்தையின் மூலம் வரும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் தலைமைத்துவத்தில் நான் விசுவாசிக்கிறேன் (கொலோசெயர் 1:18-20). மேலும், ஆவியானவரால் வரமளிக்கப்பட்ட மனிதர்களை தேவன் சபையில் நியமித்திருக்கிறார் என்றும், அவர்கள் சபையை ஒழுங்குபடுத்துவார்கள் என்றும் நான் விசுவாசிக்கிறேன் (எபேசியர் 4:11-16). நான் அதை விசுவாசிக்கிறேன். பொறுப்பேற்க தேவன் அனுப்பும் மனிதர்களால் சபை ஆளப்படுகிறது என்றும் நான் விசுவாசிக்கிறேன் . ஆனால் அந்த ஆட்சி வார்த்தையினால் உண்டாகிறது, அதனால் உண்மையில் ஆட்சி செய்வது மனிதர்கள் அல்ல , தேவனுடைய ஆவியே, ஏனெனில் வார்த்தையும் ஆவியும் ஒன்றே. [16]

வாத்துகள் அனைத்தும் ஒன்று கூடி, ஒரு தலைவனைச் சுற்றி அணிதிரளும். உள்ளுக்குள், அவை எப்படியோ அறிந்துகொள்ளும்; அது எப்படி என்று எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் அந்தக் குறிப்பிட்ட சிறிய ஆண் வாத்துதான் தலைவன் என்று அவை அறிந்திருக்கும். அந்தச் சிறிய வாத்தை, அவை அனைத்தும் ஒன்று கூடிச் சுற்றி அணிதிரண்டு, வானில் உயரமாகப் பறக்கும். அது இப்போது வரை அந்தக் குளத்தை விட்டுப் பிரிந்ததே இல்லை; ஆனால், அது எவ்வளவு நேராகச் செல்ல முடியுமோ அவ்வளவு நேராக லூசியானா அல்லது டெக்சாஸுக்கு, அந்த நெல் வயலுக்குச் செல்லும். பாருங்கள், அந்த வருடம் தாங்கள் பிறந்த வீட்டை விட்டுப் பறந்து செல்வதற்கு முன், அவை

ஒன்று சேர்கின்றன. ஆமென்! இதோ; தங்கள் தலைவனைச் சுற்றி அணிதிரள்கின்றன.

இதில் உள்ள சிக்கல் என்னவென்றால், மனிதனுக்குத் தன் தலைவன் யார் என்று தெரியாது. அவர்கள் ஒரு மதப்பிரிவைச் சுற்றி அணிதிரள்வார்கள், ஒரு ஆயுரை அல்லது ஒரு மனிதரைச் சுற்றி அணிதிரள்வார்கள், ஆனால் அவர்கள் தலைவரான பரிசுத்த ஆவியானவரையும் திருவசனத்தையும் சுற்றி அணிதிரள மாட்டார்கள். பார்த்தீர்களா? அவர்கள், "ஓ, நான் கொஞ்சம் வெறித்தனமாகி விடுவேனோ; ஆரம்பத்திலேயே தவறாகச் சென்று விடுவேனோ என்று பயமாக இருக்கிறது" என்கிறார்கள். ஓ, அதுதான் விஷயம்!

அந்தச் சின்ன வாத்து, "அவன் தன் இறகுகளை வைத்திருக்கும் விதம் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. நான் அவனைப் பின்தொடர மாட்டேன்" என்று சொன்னால் என்ன செய்வது? அது குளிரில் உறைந்து இறந்துவிடும். அது பறந்து செல்லும்போது நீங்களும் அதனுடன் செல்லவில்லை என்றால், அங்கே மேலே நீங்களும் சிக்கிக்கொள்வீர்கள். அது தன்னைத்தானே ஒன்றிணைத்துக் கொள்கிறது, இயற்கையும் அப்படித்தான் செய்கிறது.

வாத்துகள் தங்களுக்குள் ஒன்றிணைந்து, தங்கள் தலைவரைச் சுற்றி அணிதிரள்கின்றன; அவை அதே காரியத்தைச் செய்கின்றன. [17]

எபிரேயர்13:7, "உங்களுக்கு ஆளுகை செய்கிறவர்களையும், உங்களுக்கு தேவனுடைய வார்த்தையை உரைத்தவர்களையும் நினைவுகூருங்கள்; அவர்களுடைய நடையின் முடிவைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுடைய விசுவாசத்தைப் பின்பற்றுங்கள்."

பரலோகத் தந்தையே, பகைவன் ஓடுகிறான். பகைவன் தோற்கடிக்கப்பட்டான். இயேசு கிறிஸ்து வாழ்கிறார், ஆளுகிறார்.

சாத்தானே, நீ போரில் தோற்றுவிட்டாய்! இயேசு கிறிஸ்து வெற்றியை வென்றுவிட்டார். நீ அம்பலப்படுத்தப்பட்டுவிட்டாய். நீ வெறும் ஏமாற்றுக்காரன்; கல்வாரியின் அன்பினால் நாங்கள் உன் கரத்தை அழைக்கிறோம். இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே, இந்த மக்களைவிட்டு வெளியே வா, அவர்களை விட்டு விலகி அவர்களை விடுதலையாக்கு! [18]

குறிப்பு:

[1] "இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடு", பக். 35-36

[2] "ஓரே திருச்சபையில் ஓரே கர்த்தரின் ஒற்றைமை" (58-1221E), பத்தி. 45

[3] "மீறல்" (63-0317E), பத்தி. 99

[4] "வெளிப்படுத்துதல் அதிகாரம் 4, பகுதி 2" (61-0101), பத்தி. 237

[5] "கழுகு தன் கூட்டை கலைக்கும்போது" (59-0815), பத்தி. E-71

[6] "கிறிஸ்துவ வெளிப்படுத்தப்பட்ட கர்த்தரின் மர்மம்" (63-0728), பத்தி. 233-240

[7] "கிறிஸ்து எல்லாதலைமுறைகளிலும் ஓரே மாதுரியாக அடையாளம் காணப்படுகிறார்" (64-0415), பத்தி. 10-12

[8] "ஜெகோவா-ஹிரே பகுதி 1" (64-0402), பா. 106

[9] "ஜெகோவா-ஹிரே பகுதி 3" (60-0803), பா. E-39

[10] "தியாதுரியன் சர்ச் வயது" (60-1208), பத்தி. 36

- [11] “கேள்விகள் மற்றும் பதில்கள்” (62-0527), COD பக்கம். 723
 [12] “ஸ்மிர்னியன் திருச்சபை காலம்”, CAB பக்கம். 117
 [13] “நான் எப்படி சமாளிப்பது” (63-0825M), பத்தி. 33-36
 [14] “சந்திரிய திருச்சபை காலம்”, CAB பக்கம். 275
 [15] “நிராகரிக்கப்பட்ட அரசன்” (60-0515M), பக். 9-10
 [16] “எபேசிய திருச்சபை காலம்”, CAB பக்கம். 93
 [17] “ஒன்றிணைக்கும் நேரம் மற்றும் அடையாளம்” (63-0818), பத்தி. 82-84
 [18] “இந்த காலத்தின் அடையாளம்” (63-1113), பத்தி. 124

Spiritual Building-Stone No. 1 (new 2010) from the Revealed Word of this hour,
 compiled by: Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömburg, Germany.

www.biblebelievers.de, Fax: (+49) 72 35 33 06

வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் நேரான ஒரு செய்தியுடன் ஒருவர் வருகிறார் மேலும் விரைவான பணி பூமியைச் சுற்றி வரும்.
 தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வித்தும் அதைக் கேட்கும் வரை அந்த விதைகள் செய்துத்தாள்களிலும் வாசிப்புப்
 பொருட்களிலும் பரவும்.

[திர்க்கத்தரிசி, நடத்தை-ஒழுங்கு-போதனை“, பக்கம் 724]

Translated by: Mr. Jayanatha Anbarasu

Tamil Editor:

Pastor W.S. Vedha,

Spiritual Building – Stone Ministry,

Post Box: 54,

Pollachi 642001.

Message By: Pastor Gerd Rodewald